

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **Jana M .** , bytem xxx, zastoupeného JUDr. Ivo Hešíkem, advokátem se sídlem v Opavě, Lepařova 8, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2010, č.j. MSK 161732/2010, ve věci přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví rozsudku označenému rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2010, kterým žalovaný podle § 67 odst. 1 písm. a) z. č. 129/2000 Sb. a ust. 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, přezkoumal rozhodnutí vydané Magistrátem města Opavy, odboru dopravy, ze dne 10.8.2010, sp. zn. 14442/2010/DOPR/HrP.

V žalobě uvedl, že je mu kladeno za vinu, že dne 3.6.2010 v 8.12 hod. řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem, osobní motorové vozidlo zn. Citroën Berlingo, r.z. xxx na ulici Ratibořská v Opavě. Při silniční kontrole mu byla kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu značky Dräger 7410 zjištěna hladina alkoholu, která v jeho krvi automatickým přepočtem vykazovala hodnotu 0,26 g/kg alkoholu. Po zvážení možné chyby měřící metody a

dalších faktorů, které mohou mít vliv na výsledek měření, jako hodnota prokazující zjištěné množství alkoholu správním orgánem stanovena hodnota 0,02 g/kg alkoholu. Jak správní orgán I. stupně, tak i odvolací orgán se nezaměřil na zjištění, zda při této hodnotě alkoholu v dechu žalobce byly řidičské schopnosti žalobce alkoholem sníženy v rozsahu, tak jak předpokládá ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Žalobce uvedl, že z provedeného dokazování, zejména z výpovědí zakročujících policistů, vůbec nevyplyvá, že řidič byl pod vlivem alkoholu, zda jeho jízda vykazovala známky požití alkoholu, zda toto bylo zřejmé a evidentní při dalším jednání s řidičem. Nezaujímají stanovisko k provedení další dechové zkoušky v čase asi do 30 min., kdy tato již byla negativní. Žalobce uvedl, že předkládá současně s odvoláním odborné vyjádření znalce v oboru zdravotnictví, z něhož m.j. vyplývá, že hladina alkoholu nemusela pocházet z pití alkoholu před jízdou, ale mohlo jít o endogenní nebo alkohol metalického původu. Vytýkal, že odvolací orgán k tomu nezaujal žádné stanovisko, či názor. Odkazoval na stanovisko Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie Zikmund a spol., kapitola Účinek alkoholu, kde je citováno, že hladina alkoholu v krvi 0,20 g/kg se považuje za fyziologickou. Průměrná normální fyziologická hladina alkoholu v krvi u každého člověka, který nikdy nepožil alkohol, se pohybuje v rozmezí 0,03 až 0,05 g/kg.

Namítal, že závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování, kdy výpovědi zakročujících policistů se rozcházejí. Svědek G. uvádí, že jedna dechová zkouška byla provedena na místě silniční kontroly, kde řidič foukal pouze jednou, protože když foukl podruhé, tak by již z přístroje nic nevylezlo. Druhá byla prováděna v Opavě před Tescem asi do 30 min. s výsledkem 0,0. Žalobce namítal, že je s podivem, že tato zkouška provedena do 30 min. na stejném přístroji vykazuje již hodnotu nulovou, za uvedenou dobu odbourá se 0,06 až 0,075 promile, což je v relaci s odbornou literaturou, naměřená hodnota měla tedy vykazovat 0,18 až 0,20 g/kg. Vytýkal, že žalobce (správně žalovaný) tyto zásadní rozpory ve výpovědích zakročujících policistů přehlíží, nezaujímá žádné stanovisko či názor, pouze konstatuje, že zakročující policisté tyto skutečnosti potvrdili ve svých výpovědích a odvolatel je nerozporuje. Nebylo možno učinit spolehlivý závěr o ovlivnění alkoholem.

Žalobce též namítal, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí krajský úřad se řádně nezabýval všemi důvody a uváděnými skutečnostmi v podaném odvolání. Napadené rozhodnutí nepřezkoumal v celém rozsahu, aniž by k nim a současně ani argumentům účastníka obsaženým v odvolání zaujal konkrétní stanovisko. Odvolací orgán nápravu nesjednal a vady neodstranil. Navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení, dále aby žalovanému uložil uhradit náklady řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 10.12.2010 uvedl k námitkám, jak je žalobce uvedl v žalobě, že žalovaný skutečnosti uváděné žalobcem nikterak nezpochybňuje a podotýká, že ovlivnění alkoholem je záležitost objektivní, nikoli subjektivní a je dáno zjištěnou přítomností alkoholu v těle řidiče. Výsledky dechových zkoušek byly 0.26 promile po první dechové zkoušce a 0.24 promile po druhé dechové zkoušce. Po odečtení odchylky 0.24 promile (zahrnující součet faktorů, které by výsledek dechové zkoušky mohly ovlivnit - 0.20 promile jako

bezpečnostní faktor vycházející mimo jiné z metodického pokynu Ministerstva zdravotnictví ZD 10/2006 bod 10 písm. e) "za pozitivní průkaz požití alkoholického nápoje se pokládá hladina etylalkoholu vyšší než 0.20 g/kg stanovená metodou plynové chromatografie" a dále 0.04 promile jako odchylka měřicího zařízení), je pak výsledek dechových zkoušek 0.02 promile a 0.00 promile, což při nulové toleranci alkoholu v České republice je průkazná hodnota požití alkoholu.

Poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 59/2010 -78 a ze dne 11.3.2010 č.j. 5As 24/2009-65. Uvedl, že analogicky lze předmětný závěr aplikovat i na hodnoty zjištěné výsledky dechových zkoušek, a to s odkazem na ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, který přiznává důkazní hodnotu řádně provedeným dechovým zkouškám.

Žalovaný uvedl, že považuje za irrelevantní reagovat na odborné vyjádření a odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí na str. 3 první odstavce, kde uvedl, že se závěrem odborného vyjádření souhlasí, a pokud by hodnotu 0.02 g/kg alkoholu vykázal dechový analyzátor nebo lékařské vyšetření metodou plynové chromatografie, věc by nebyla jako přestupek řešena. Hodnota 0.02 však vychází z naměřené hodnoty 0.26 g/kg alkoholu v dechu, kde je zohledněn bezpečnostní faktor a odchylka měřicího zařízení -viz bod I. a odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žalovaný dále uvedl, že si je vědom rozporu, který je ve svědeckých výpovědích policistů, nicméně - po celou dobu správního řízení včetně odvolacího žalobce skutková zjištění nezpochybňoval, zpochybňoval, že naměřená hodnota je taková, díky níž by byl pod vlivem alkoholu a že si nemohl být toho vědom, když doba od konzumace alkoholických nápojů je delší než 12 hodin, na tomto stanovisku setrval i při ústním jednání dne 10.08.2010, v podaném odvolání namítal výhradně, že změřená hodnota alkoholu 0.02 g/kg neznamena ovlivnění řidiče alkoholem, což dokladoval odborným vyjádřením.

K samotným rozporům ve výpovědích policistů správní orgán uvedl, že tyto nejsou takového rázu, že by účinně zpochybnilly skutková zjištění, a vzhledem k tomu, že nebyly namítány, nereagoval na ně žalovaný v odůvodnění rozhodnutí. Oznámení přestupku řidič podepsal s tím, že s naměřenými hodnotami souhlasí. Vzhledem k tomu, že nebyla funkční tiskárna přístroje, byl průběh kontroly detailně zachycen v oznámení, řidič s ním byl seznámen, a s jeho obsahem souhlasil. Průběh kontroly dále potvrzuje úřední záznam. Svědek - policista G. uvedl, že byla provedena další dechová zkouška z výsledkem 0.0 u Tesca, a v tomto je rozpor s výpovědí policisty B., který uvedl, že obě dechové zkoušky byly provedeny na místě kontroly vozidla a třetí na pokyn nadřízeného u Tesca. Výpověď policisty B. spolu s ostatními podklady, zejména pak úředním záznamem a oznámením přestupku odpovídá skutku tak, jak je uveden ve výroku rozhodnutí. Policista B. byl ten, kdo prováděl dechové zkoušky, a vysvětlil, jak zásah probíhal a z jakého důvodu byla prováděna třetí dechová zkouška. Vzhledem k tomu, že to byl policista B., kdo dechové zkoušky prováděl, je možné, že policista G. si detailní průběh dechových zkoušek již nepamatoval.

Žalovaný uvedl, že se domnívá, že podaná žaloba není důvodná, neboť obě

rozhodnutí správních orgánů byla vydána v souladu s právními předpisy. Navrhoval proto, aby byla podaná žaloba v plném rozsahu zamítnuta.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud zjistil, že:

- rozhodnutím žalovaného ze dne 15.10.2010 ve smyslu § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb. bylo odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne, odboru dopravy ze dne 10.8.2010 zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně sp.zn. 14442/2010/DOPR/Hrp, potvrzeno.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že napadeným rozhodnutím byl Jan M. uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 03.10.2010 v 8:12 hodin řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem, osobní motorové vozidlo tovární značky Citroën Berlingo, rz. xxx, na silnici I. třídy č. 46 v Opavě na ulici Ratibořské ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice. Při silniční kontrole na odstavném pruhu za autobusovou zastávkou Opava - Kateřinky Zempro mu byla kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu značky Dräger 7410 plus zjištěna hladina alkoholu, která v jeho krvi automatickým přepočtem vykazovala hodnotu 0.26 g/kg alkoholu. Při zvážení možné chyby měřicí metody a dalších faktorů, které mohou mít na výsledek měření vliv (0.24 g/kg dle tabulky a přepočtového vzorce, zahrnující přesnost měření a bezpečnostní faktor, který zahrnuje mj. maximální možný fyziologický vliv), tak byla po přepočtu jako hodnota prokazující zjištěné množství alkoholu správním orgánem stanovena hodnota 0.02 g/kg alkoholu. Svým jednáním žalobce měl porušit ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o silničním provozu"), čímž se měl dopustit shora uvedeného přestupku, za což mu byla uložena podle ustanovení § 22 odst. 5 přestupkového zákona pokuta ve výši 10.000,- Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu byla podle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s ustanovením § 1 odst. 1 vyhlášky MV č. 231/1996 Sb., uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč s tím, že pokuta a náklady řízení jsou splatné do 2 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal Jan M. včasné odvolání, ve kterém uvedl, že hodnota 0.02 g/kg alkoholu není průkazná k tomu, aby bylo možné jednoznačně vyslovit, že obviněný byl pod vlivem alkoholu. Domníval, že by ze strany správního orgánu měla být vzata hodnota pro obviněného příznivější, tedy 0.24 g/kg alkoholu.

Poukázal na odborné vyjádření MUDr. Ivana D., dle kterého prokázaná hladina alkoholu v krvi ve výši 0.02 promile v žádném ohledu neomezovala jeho schopnost bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo, neboť nemuselo jít o hladinu, která pocházela z pití alkoholu před jízdou, ale mohlo jít o endogenní alkohol nebo alkohol metabolického původu.

Dále žalovaný uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i spisovou dokumentaci a v souladu s § 50 odst. 4 s.ř. vyhodnotil všechny předložené podklady, které hodnotil podle své úvahy, každý jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Z předložené spisové dokumentace zjistil, že přestupek byl policií oznámen správnímu orgánu 1. stupně dne 10. 06. 2010 a ten dne 18. 06. 2010 zahájil řízení a současně nařídil ústní jednání na den 14. 07. 2010, ke kterému se dostavil zmocněnec obviněného a byl vyslechnut svědek – policista Pavel G. Další ústní jednání bylo nařízeno na den 10. 08. 2010, ke kterému se rovněž dostavil zmocněnec obviněného a byl vyslechnut policista Peter B. Poté bylo dokazování ukončeno a správní orgán 1. stupně přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí. Proti procesnímu postupu správního orgánu 1. stupně neměl odvolací správní orgán námitek.

Za nespornou odvolací správní orgán považoval skutečnost, že se odvolatel dne 03. 06. 2010 v 8:12 hodin jako řidič vozidla Citroën Berlingo, r.z. xxx podrobil silniční kontrole prováděnou hlídkou Policie České republiky ve složení nstržm. Peter B. a pprap. Pavel G. na silnici 1. třídy č. 46 v Opavě ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice, a to na odstavném pruhu za autobusovou zastávkou Opava - Kateřinky Zempro. Dechovou zkouškou provedenou analyzátozem Dräger byla v čase 8:12 hodin naměřena hodnota 0.26 promile alkoholu v dechu. Opakovanou dechovou zkouškou v 8:19 hodin bylo naměřeno 0.24 promile alkoholu v dechu, přičemž dechový analyzátor nevytiskl naměřené hodnoty. Tyto skutečnosti na místě řidič potvrdil svým podpisem, řidič dále souhlasil s naměřenými hodnotami. Zasahující policisté tyto skutečnosti potvrdili ve svých výpovědích, odvolatel je nerozporoval jak na místě, v řízení na 1. stupni, tak i podaném odvolání. Jedinou skutečností, kterou odvolatel učinil spornou jak v řízení na 1. stupni, tak i řízení odvolacím je, že si odvolatel nebyl subjektivně vědom ovlivnění alkoholem, čas, který uplynul od požívání alkoholu je 12 hodin. K námitkám žalobce odvolací správní orgán uvedl, že ovlivnění alkoholem je stav objektivní, nikoli subjektivní, a je dáno zjištěnou přítomností alkoholu v těle řidiče. Odvolací správní orgán souhlasil s obsahem odborného vyjádření, že při zjištěné hladině 0.02 promile alkoholu nejde o ovlivnění alkoholem (pokud by takové množství bylo zjištěno dechovým analyzátozem či plynovou chromatografií, nebyla by pravděpodobně věc správnímu orgánu policií ani oznamována), avšak výsledky dechových zkoušek byly 0.26 promile po první dechové zkoušce a 0.24 promile po druhé dechové zkoušce. Po odečtení odchylky 0.24 promile, je pak výsledek dechových zkoušek 0.02 promile a 0.00 promile, což při nulové toleranci alkoholu v České republice je průkazná hodnota požití alkoholu.

Poukázal na to, že nulovou toleranci alkoholu při řízení motorových vozidel mimo jiné opakovaně vyslovil i Nejvyšší správní soud, např. rozhodnutím 8 As 59/2010-78. K hodnotě ve výši 0.20 g/kg alkoholu, kterou operoval žalobce, uvedl, že za pozitivní průkaz požití alkoholického nápoje se pokládá hladina etylalkoholu vyšší než 0.20 g/kg stanovená metodou plynové chromatografie, přičemž hodnota 0.20 g/kg alkoholu v krvi je taková, která zahrnuje čistě bezpečnostní faktor vzhledem

k absenci odchylky laboratorního zařízení na zjišťování alkoholu. A similli ve vztahu ke zkouškám prováděnými dechovými analyzátory, je metodou plynové chromatografie například zjištěna hodnota 0.22 g/kg alkoholu v krvi. Po odečtení hodnoty 0.20 g/kg, což je hodnota, zahrnující bezpečnostní faktor, je pak prokazatelné množství alkoholu 0.02 g/kg alkoholu v krvi. V České republice platí nulová tolerance alkoholu, z čehož vyplývá, že po odečtení možných odchylek měřících zařízení a fyziologických odchylek, je jakákoli hodnota vyšší než 0.00 g/kg alkoholu v těle řidiče považována za průkaznou.

Odvolací správní orgán dále uvedl, že se rovněž zabýval námitkou, že měla být vzata příznivější hodnota ze dvou dechových zkoušek, tedy 0.24 g/kg. Odvolací správní orgán se s argumentací žalobce neztotožnil s odůvodněním, že význam druhé dechové zkoušky je pouze verifikační a pro kontrolní orgán spočívá její význam v tom, že pokud je dodržen postup měření stanovený Českým metrologickým institutem - č. 114-MP-C008-08, pak na základě verifikačního výsledku druhé dechové zkoušky kontrolní orgán věc správnímu orgánu oznámí s tím, že výsledek první zkoušky je v řízení použitelný jako důkaz, nebo vyzve kontrolovanou osobu k lékařskému vyšetření na zjištění alkoholu v krvi. Uvedl, že význam první dechové zkoušky tkví rovněž v tom, že tato je provedena v době nejbližší po ukončení řízení vozidla.

Vzhledem k tomu, že jde o hodnotu velmi nízkou, zabýval se odvolací správní orgán rovněž otázkou škodlivosti jednání, a dospěl k závěru, že není důvod pro zastavení řízení vzhledem k nulové toleranci alkoholu za volantem v České republice, a skutečnosti, že přestupek byl spáchán za zvýšeného provozu v ranních hodinách. Odvolací správní orgán neshledal námitky odvolatele důvodnými. V návaznosti na výrok o vině přezkoumal odvolací správní orgán rovněž výrok o sankci a konstatoval, že uložená sankce na samé spodní hranici (pokuta 10.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců) je dostačující pro splnění výchovného účinku, který je jí sledován, a v odůvodnění se plně ztotožnil se správním orgánem I. stupně. Nižší sankci není možné uložit s odkazem na ustanovení § 22 odst. 12 přestupkového zákona, které to explicitně vylučuje. Náklady řízení jsou stanoveny paušální částkou 1.000,- Kč v případě, že je obviněný uznán vinným a podle ustanovení § 77 přestupkového zákona je součástí výroku rozhodnutí o přestupku též výrok o nákladech řízení, což bylo rovněž splněno.

- Magistrát města Opavy rozhodl dne 10.8.2010 zn. 14442/2010/DOPR/HrP tak, že Jan M. je vinen tím, že dne 3. června 2010 v 08:12 hod. řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem osobní motorové vozidlo tovární značky Citroën Berlingo, r.z xxx, na silnici I. třídy č. 46 v Opavě na ulici Ratibořské ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice. Při silniční kontrole na odstavném pruhu za autobusovou zastávkou Opava-Kateřinky Zempromu byla kalibrovaným analyzátorem alkoholu v dechu značky Dräger 7410 plus zjištěna hladina alkoholu, která v jeho krvi automatickým přepočtem vykazovala hodnotu 0,26 g/kg alkoholu. Při zvážení možné chyby měřící metody a dalších faktorů, které mohou mít na výsledek měření vliv (0,24 g/kg dle přepočtové tabulky a přepočtového vzorce, zahrnující vliv přesnosti měření a fyziologickou hladinu alkoholu v těle člověka), tak byla po přepočtu jako hodnota prokazující zjištěné množství alkoholu správním orgánem stanovena hodnota 0,02 g/kg alkoholu. Tímto jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 2, písm. b) zákona č.

361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, tedy řídil vozidlo po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod jejich vlivem, čímž spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů a byla mu uložena: a) pokuta ve výši 10.000 Kč, b) zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč do dvou měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Magistrát města Opavy v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že vycházel ze spisové dokumentace Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, dopravního inspektorátu v Opavě pod č.j. KRPT-398/PŘOP-2010-MK. Správní orgán spisový materiál doplnil o výpis z evidenční karty řidiče Jana M. Z uvedených podkladů zjistil, že dne 3. června 2010 v 08.12 hod. byl obviněný Jan M. kontrolován jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Citroën Berlingo, r.z xxx, na silnici I. třídy č. 46 v Opavě na ulici Ratibořské ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice. Na odstavném pruhu za autobusovou zastávkou Opava-Kateřinky Zempro byl zastaven a kontrovan hlídkou Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, dopravního inspektorátu v Opavě, kdy mu byla kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu značky Dräger zjištěna hladina alkoholu, která v jeho krvi automatickým přepočtem vykazovala hodnoty 0,26 g/kg v čase 08.12 hod. a 0,24 g/kg v čase 08.19 hod. dne 3.6.2010. Řidič se k požití alkoholu doznal s tím, že předchozího dne 2.6.2010 v době od 18.00 hod. do 20.00 hod. vypil 2 desetistupňová piva a 5 velkých odlivek vodky. Řidič s naměřenými hodnotami souhlasil a lékařské vyšetření nežádal. Do silniční kontroly ujel asi 6 km. Řidič Jan M. byl ve vozidle sám. Při provádění dechových zkoušek hlídka zjistila, že v tiskárně dechového analyzátoru došlo k závadě, a proto nemohly být naměřené hodnoty vytištěny na zápis o dechové zkoušce. Na místě silniční kontroly mu nebyl policistou zadržen řidičský průkaz, byla mu zakázána další jízda. Dále s ním na místě silniční kontroly bylo sepsáno oznámení o dopravním přestupku, kde mu bylo umožněno se k věci vyjádřit. Řidič sepsané oznámení podepsal a vyjádřil se. Zde opět uvedl výše uvedené skutečnosti a dále na zadní straně oznámení podepsal, že souhlasí s hodnotami, které byly při dvou dechových zkouškách ve výše uvedených časech naměřeny.

Na základě postoupeného oznámení Policie ČR správní orgán zahájil s Janem M. řízení o přestupku, a to doručením oznámení ze dne 14.6.2010, kterým jmenovaného současně předvolal k ústnímu jednání, nařízenému na den 14.7.2010. Uvedeného dne se obviněný z přestupku ke správnímu orgánu nedostavil, avšak u jednání byl přítomen zmocněnec JUDr. František D., který ho na základě písemné plné moci zastupoval. Zmocněnec obviněného uvedl, že nelze považovat u řidiče M. za prokázané, že v době kontroly byl jednoznačně pod vlivem alkoholických nápojů. Za průkaznou hodnotu pro požití alkoholu se považuje hladina alkoholu v krvi vyšší než 0,20. Za neprokázanou skutečnost označil to, že obviněný M. by si měl být vědom toho, že v době řízení se nacházel pod vlivem alkoholických nápojů, když samotný rozdíl od konce požívání alkoholických nápojů do doby kontroly je více jak 12 hodin. Navrhoval, aby správní řízení, které je proti obviněnému vedeno, bylo zastaveno.

V rámci dalšího dokazování správní orgán přistoupil k dokazování výpovědi svědků - zakročujících policistů Petera B. a Pavla G. Svědek B. se z účasti při ústním jednání řádně a včas omluvil, proto bylo provedeno dokazování výpovědi svědka G. a ústní jednání bylo odročeno na 10.8.2020. Tohoto dne se obviněný z přestupku ke správnímu orgánu nedostavil. U jednání byl přítomen zmocněnec JUDr. František D. Z výpovědi obou svědků shodně vyplynulo, že na místě silniční kontroly nebylo možné vytisknout zápisy o dechových zkouškách z dechového analyzátoru. Zejména z výpovědi svědka B. vyplynulo, že obě dechové zkoušky na místě silniční kontroly, jejichž výsledek je uveden v oznámení o přestupku z místa silniční kontroly i v sepsaném úředním záznamu, byly provedeny v časovém intervalu delším než 5 minut. S naměřenými hodnotami a s uvedením času provedeného měření obviněný souhlasil, což také potvrdil svým podpisem na druhé straně oznámení sepsaného na místě silniční kontroly. Tuto skutečnost rovněž oba svědci shodně potvrdili. Obviněný se rovněž svědkům doznal k požití alkoholu předchozího dne večer. Správní orgán dospěl k závěru, že byl náležitě zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a proto ukončil shromažďování podkladů a dokazování ve věci, přičemž obviněnému umožnil se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Jelikož obviněný prostřednictvím svého zmocněnce žádných dalších návrhů či připomínek nevznnesl, správní orgán sdělil zmocněnci obviněného, že vydá ve věci rozhodnutí, které bude obviněnému zasláno na adresu jeho trvalého bydliště a zmocněnci na adresu pro doručování písemností. Poté bylo ústní jednání ukončeno.

Posouzením věci pak dospěl správní orgán k jednoznačnému závěru, že obviněný Jan M. jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Citroën Berlingo, r.z xxx, porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., neboť řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po jeho požití, kdy ještě je pod jeho vlivem, což bylo prokázáno provedením dvou dechových zkoušek kalibrovaným dechovým analyzátozem alkoholu v dechu zn. Dräger 7410 plus. V souladu s metodikou Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08 pro měření alkoholu v dechu byly obě provedené dechové zkoušky vyhodnoceny tak, že mezi první dechovou zkouškou v čase 08:12 hod. dne 3.6.2010 s výsledkem 0,26 g/kg alkoholu a druhou dechovou zkouškou provedenou v čase 08:19 hod. dne 3.6.2010 s výsledkem 0,24 g/kg alkoholu, nebyl rozdíl naměřených hodnot větší než 10 % a bylo tak dosaženo výsledku akceptovatelného pro důkazní řízení, přičemž tyto dvě zkoušky byly vyhodnoceny správním orgánem tak, že pro zjištění hodnoty alkoholu v organismu řidiče je rozhodující výsledek zkoušky časově bližší řízení motorového vozidla (výsledek první dechové zkoušky), přičemž rozdíl od výsledku opakované dechové zkoušky nepřesáhl 10 %, tedy byla vyloučena možnost zbytkového alkoholu v ústní dutině a tento výsledek je možné brát jako akceptovatelný. Dále od naměřené hodnoty alkoholu byla odečtena maximální stanovená odchylka ve výši 0,24 g/kg, v níž je zahrnut jak možný vliv nepřesnosti měření, tak i hodnota fyziologické hladiny alkoholu v těle člověka.

Po uvážení této odchylky byla obviněnému Janu M. provedeným vyšetřením podle zvláštního právního předpisu zjištěna hladina alkoholu nejméně ve výši 0,02 g/kg. Dle názoru správního orgánu je výpovědi svědků dostatečně zhojena absence listinného důkazu v podobě tiskového výstupu ze záznamového zařízení dechového analyzátoru.

K námitce zmocněnce obviněného, že za průkaznou hodnotu pro požití alkoholu se považuje hladina alkoholu v krvi vyšší než 0,20 správní orgán uvedl, že tímto pravidlem se správní orgán zpravidla řídí pouze tehdy, je-li hodnota alkoholu zjišťována laboratorním vyšetřením odebraného vzorku krve nebo jiného biologického materiálu a není-li hladina alkoholu spolehlivě zjištěna jinou metodou. V případě, že je hladina alkoholu zjišťována pomocí dechové zkoušky, pak se postupuje podle výše uvedeného metodického postupu, což znamená, že hodnota stanovená správním orgánem po odečtu výše uvedených odchylek (ačkoliv je již pouze 0,02 g/kg), je zcela průkazná a je možno konstatovat, že řidič je ještě při řízení vozidla alkoholem ovlivněn. K námitce zmocněnce obviněného, že není prokázáno, že by si měl být obviněný vědom toho, že v době řízení se nacházel pod vlivem alkoholických nápojů, neboť samotný rozdíl od konce požívání alkoholických nápojů do doby kontroly je více jak 12 hodin, správní orgán uvedl, že takovou skutečnost správní orgán prokazovat nemusí, neboť ke spáchání přestupku, který je obviněnému kladen za vinu, postačí zavinění z nevědomé nedbalosti. Pokud obviněný požil alkohol předchozího dne večer a následujícího dne ráno řídil motorové vozidlo, pak vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že ještě může být po vlivem alkoholu, ačkoliv na sobě již subjektivně nemusel pociťovat známky po jeho ovlivnění. Správní orgán nevyhověl návrhu zmocněnce obviněného a řízení o přestupku nezastavil, neboť dle jeho názoru je vina obviněného spolehlivě prokázána.

Správní orgán citoval ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. a uvedl, že obviněný řídil osobní motorové vozidlo, přičemž mu provedeným vyšetřením podle zvláštního právního předpisu byla zjištěna hladina alkoholu nejméně ve výši 0,02 g/kg, nepochybně tak naplnil skutkovou podstatu citovaného přestupku. Správní orgán dodal, že i při takto nízkém spolehlivě zjištěném množství alkoholu po odečtení všech odchylek není v rozhodovací praxi správních orgánů ČR v souladu s platnou právní úpravou tolerováno vyšší než nulové množství alkoholu zjištěné při řízení vozidla v silničním provozu. Dále citoval ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. a ustanovení § 22 odst. 5 zákona č. 200/1990 Sb. Uvedl, že za spáchání přestupku dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., se uloží sankce pokuty od 10.000 Kč do 20.000 Kč, a dále sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu od 6 měsíců do 1 roku.

Konstatoval, že z dikce ustanovení vyplývá, že sankce pokuty a zákazu činnosti se ukládají kumulativně, alternativní výběr sankce tedy není ze zákona možný. Dle ustanovení § 22 odst. 12 zákona č. 200/1990 Sb. od uložení sankcí není možné v předmětném případě upustit. Při úvaze o výši uložených sankcí správní orgán přihlédl k závažnosti spáchaného přestupku, kdy obviněný spáchal přestupek konáním. K následkům přestupku správní orgán uvedl, že obviněný závažným způsobem ohrozil zájem chráněný zákonem, a sice bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, neboť řídil osobní motorové vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem a byla mu prokazatelně zjištěna hodnota 0,02 g/kg alkoholu v krvi. K okolnostem spáchání přestupku správní orgán uvedl, že obviněný řídil osobní motorové vozidlo po silnici I. třídy v obci v denní době za zvyšující se hustoty silničního provozu, což mírně zvyšuje společenskou nebezpečnost jednání obviněného. U posouzení míry zavinění byl správní orgán toho názoru, že obviněný spáchal skutek z nedbalosti, kdy nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač

to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Pohnutkou, majetkovými poměry a finanční situací obviněného se správní orgán nezabýval, neboť mu nebyly známy. Co se týče osoby pachatele, správní orgán konstatoval, že obviněný má v evidenční kartě řidiče po dobu dosavadních 41 let řidičské praxe 1 záznam a v systému bodového hodnocení řidičů nemá evidovány žádné trestné body. Dne 19.4.2007 byla obviněnému orgány Policie ČR v Ostravě uložena v blokovém řízení sankce pokuty ve výši 500,- Kč za porušení ustanovení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích - porušení povinnosti užít stanovené osvětlení vozidla za jízdy.

S přihlédnutím ke všem okolnostem jednání obviněného, k nedbalostnímu zavinění, ke zjištěnému nízkému množství alkoholu v krvi obviněného, druhu řízeného motorového vozidla a ke spíše ojedinělému protiprávnímu jednání tohoto charakteru v souvislosti s řízením motorového vozidla dospěl správní orgán k závěru, že k naplnění výchovného účinku na obviněného bude postačující uložení sankce pokuty a sankce zákazu činnosti na samotné spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby pro výše uvedený přestupek. Proto bylo v souladu s ustanovením § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

- Dne 3.6.2010 v 08:10 hod. hlídka DI PČR Opava stavěla na silnici I/46 v obci Opava řidiče motorového vozidla Citroën Berlingo, červené barvy RZ xxx přijíždějící od Pustých Jakartic do centra Opavy, a to v prostoru zastávky BUS – Opava, Kateřinky ZEMPRO. Hlídka si od řidiče vyžádala doklady potřebné k řízení vozidla, tyto řidič předložil. Součástí kontroly bylo u řidiče provedeno odborné měření na alkohol přístrojem Dräger. Výsledek měření v 08:12 hod. – 0,26 promile alkoholu v dechu, po 7-mi minutách v 08:19 hod. bylo provedené druhé měření 0,24 promile alkoholu v dechu. Řidič se k požití alkoholických nápojů doznal, s tím, že předešlého dne večer požíval alkohol (a to dne 2.6.2010 v době od 18:00 – 20.00 hod. vypil 2x 0,5 l 10 st. pivo, 0,05 l 40% lihoviny a 5x 0,05 l vodky). Řidič s naměřenou hodnotou přístroje souhlasil a nežádal lékařské vyšetření spojené s odběrem vzorku krve. Při provádění odborného měření nebyly vytištěny kontrolní lístky z tiskárny Dräger pro poruchu tiskárny – ztráta dat tiskárny pro vybitou záložní baterii. S touto skutečností byl řidič seznámen, a proto byly do oznámení o dopravním přestupku uvedeny hodnoty obou odborných měření a řidič jejich pravdivost potvrdil svým podpisem. Tyto údaje jsou uvedeny v oznámení o dopravním přestupku, který žalobce podepsal.

- Dne 3.6.2010 byl sepsán úřední záznam, z něhož vyplynulo, že dne 3.6.2010 byla vykonávána služba dle denní instruktáže ve složení: VH pprap. Pavel G. ČOZ 250726, řidič a člen hlídky nstržm. Peter B. ČOZ 317303 ve služebním vozidle Škoda Octavia v barevném provedení POLICIE. V 08:10 hod na ulici Ratibořská, v obci Opava, zastavila hlídka osobní motorové vozidlo tovární značky Citroën Berlingo, červené barvy, RZ xxx. Vozidlo jelo po silnici I/46 od obce Pusté Jakartice směrem do obce Opava. Vozidlo bylo zastaveno předepsaným způsobem, na odstavném pruhu za autobusovou zastávkou Opava Kateřinky Zempro. Řidič byl ve vozidle sám a byl hlídkou vyzván k předložení dokladů předepsaných k provozu a řízení motorového vozidla, které následně předložil. Jako řidič byl zjištěn: Jan M., nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx. Hlídka vyzvala řidiče k provedení odborného měření na

přítomnost alkoholu v dechu přístrojem Dräger, kterému se podrobil s výsledky: 3.6.2010 v 08:12 hod 0.26 promile alkoholu v dechu, opakovaná zkouška 3.6.2010 v 08:19 hod 0.24 promile alkoholu v dechu. Řidič se k požití alkoholu doznal s tím, že požíval alkoholické nápoje předešlého dne, tj. 2.6.2010 v čase od 18:00 hod do 20:00 hod. a uvedl, že vypil 2x 0,5 l 10° piva a 5x 0,05 l 40 % lihoviny -vodka. Řidič s naměřenou hodnotou souhlasil a nežádal o lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Z důvodu, že orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňovalo podmínky stanovené zvláštním předpisem nebylo hlídkou vyžadováno lékařské vyšetření. Řidič vozidlem ujel asi 6 km. Při provádění kontrolního měření hlídka zjistila, že v tiskárně od přístroje Dräger byla závada a proto nemohly být naměřené hodnoty vytisknuté na zápise o dechové zkoušce. Po konzultaci s nadřízeným bylo rozhodnuto, že řidič oznámení o přestupku, kde budou uvedeny dané hodnoty podepíše, s vědomím, že nebudou vytištěny žádné „lístky s naměřenými hodnotami“ a s naměřenými hodnotami souhlasí. Řidiči nebyl ŘP zadržen a byla mu zakázána další jízda. S řidičem bylo sepsáno oznámení o dopravním přestupku, které mu bylo přečteno a dána možnost vyjádřit se. Následně oznámení podepsal. Řidič byl poučen o dalším jednání ve věci. Řidič Jan M. svým jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm.b) zák. č. 361/2000 Sb. a tím je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku dle ustanovení §.22 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb.

- Dne 7.6.2010 Policie ČR, krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, dopravní inspektorát zaslala Magistrátu města Opavy, odboru dopravy, oznámení o přestupku řidiče Jana M., ke kterému došlo 3.6.2010 v 8.12 hod.

- Dle kalibračního protokolu přístroje Alcotest 7410 Dräger ze dne 11.5.2010 je maximální dovolená chyba přístroje 5 %.

- Dle registru řidičů se žalobce dopustil přestupků dle § 22 odst. 1 zákona 200/1990 Sb., porušení ustanovení § 32 zákona č. 361/2000 Sb. o osvětlení vozidla, body 1, § 32 odst. 1 zákona 361/2000 Sb., a to dne 19.4.2007. Uložena bloková pokuta 500 Kč.

- Dne 14.6.2010 bylo žalobci zasláno Magistrátem města Opavy, odbor dopravy oznámení o zahájení řízení o přestupku pro přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že dne 3. června 2010 v 08.12 hod. řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem osobní motorové vozidlo tovární značky Citroën Berlingo, r.z xxx, na silnici I. třídy č. 46 v Opavě na ulici Ratibořské ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice. Tímto jednáním měl porušit ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů.

- Svědek Pavel G. dne 14.7.2010 vypověděl, že na přestupek obviněného si vzpomíná. Obviněný byl zastaven a kontrolován na ulici Ratibořské v Opavě na autobusové zastávce naproti podniku Dřevona. Provedl zastavení vozidla obviněného. Přestupek obviněného na místě kontroly projednával kolega B., který rovněž sepsal oznámení o přestupku. Sdělil, že řidič řekl, že před jízdou nepožil

alkohol a po pozitivní dechové zkoušce uvedl, že předchozího dne večer byl na rybách, kdy požil dvě desetistupňová piva a asi nějaký panák. Proti obsahu oznámení o přestupku sepsaného na místě silniční kontroly řidič M. nic nenamítal. Divil se, že ještě nafoukal, ale uvedl, že má nějakou vážnou nemoc, takže má jiné spalování. Záznam z tiskárny nešel vytisknout, proto byly údaje z měření zapsány do oznámení a řidič podepsal, že s naměřenými hodnotami souhlasí a nepožaduje lékařské vyšetření. Výsledné hodnoty dechových zkoušek ukazoval řidiči na displeji přístroje Dräger. Řidiči zakázali další jízdu a vrátili mu doklady. Řidičský průkaz nebyl na místě silniční kontroly zadržen. Uvedl, že dechovou zkoušku prováděl kolega B., u první dechové zkoušky byl přítomen. Nebylo mu známo, zda svědek B. dával před Dřevonou obviněnému dýchat v době, kdy u kontroly nebyl přítomen. Dále sdělil, že druhá dechová zkouška byla prováděna v Opavě před Tescem, která byla negativní 0,0.

- Svědek B. dne 14.7.2010 uvedl, že na přestupek obviněného Jana M. si vzpomíná. O silniční kontrole sepsal podrobný úřední záznam, kde jsou uvedeny přesné časové údaje a podrobnosti o provedené silniční kontrole. V těchto podrobnostech odkázal na obsah úředního záznamu. Uvedl, že obviněný byl zastaven a kontrolován na ulici Ratibořské v Opavě, na zastávce Dřevona. Na místě silniční kontroly byly provedeny dvě dechové zkoušky přístrojem Dräger. Asi za dvě hodiny byla provedena ještě jedna dechová zkouška, která byla negativní, proto o ní není zmiňováno ani v úředním záznamu. Dechové zkoušky byly prováděny přístrojem Dräger 7410, který ještě neukazuje čas. Mezi první a druhou dechovou zkouškou uplynulo určitě více než pět minut (toto kontroluje na svých hodinkách, raději dá o minutu více než je pět minut). U první dechové zkoušky byl kolega G. přítomen, u druhé dechové zkoušky byl někde u služebního vozidla asi 5 metrů od nich. Řidič M. uvedl, že večer před tím měli malou oslavu, a vypil nějaké pivo a vodu. Řidič M. proti obsahu oznámení o přestupku sepsaného na místě silniční kontroly nic nenamítal. Z důvodu, že v tiskárně od přístroje Dräger došel papír, nebyl vytištěn záznam o dechových zkouškách, při běžné obsluze to není možné poznat. Byla provedena druhá dechová zkouška, kdy výsledky dechových zkoušek byly zadokumentovány na oznámení o přestupku. Výsledek druhé dechové zkoušky, který byl na monitoru přístroje, ukázal kolegovi G., bylo to 0,24 promile. Výsledky obou dechových zkoušek byly panu M. ukázány na monitoru přístroje. Řidič M. souhlasil s hodnotami dechových zkoušek uvedených v oznámení o přestupku sepsaném na místě silniční kontroly a oznámení podepsal, poté co mu byl obsah oznámení přečten. Svědek uvedl, že požadoval po vedoucím, aby na místo vyslal druhou hlídku z důvodu poruchy tiskárny, aby mohl vytisknout výsledek dechové zkoušky a on řekl, že vozidlo žádné nepošle, a že to vytáhne přes počítač. Z počítače to vytaženo nebylo, protože to mezi sebou softwarově nekomunikovalo. Třetí dechová zkouška byla prováděna před prodejnou Tesco z pokynu nadřízeného. Tato zkouška byla negativní.

- Zástupce žalobce dne 24.9.2010 adresoval správnímu orgánu I. stupně spolu s přípisem odborné vyjádření Prim. MUDr. Ivana D. ze dne 23.9.2010, který se vyjádřil tak, že žalobce byl uznán vinným neoprávněně, neboť jemu prokázaná hladina alkoholu v krvi ve výši 0,02 promile v žádném ohledu neomezovala jeho schopnost bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo a šlo o hladinu alkoholu, která nemusela pocházet z pití alkoholu před jízdou, ale mohlo jít o endogenní nebo alkohol metabolického původu.

- Magistrát města Opavy, odbor dopravy, oddělení dopravních přestupků rozhodnutím ze dne 26.11.2010 vyhověl žádosti žalobce a současně odložil výkon napadeného rozhodnutí žalovaného.

Podle § 51 odst. 1 z.č. 500/2004 Sb. k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Podle § 52 téhož zákona účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Podle § 5 odst.2 písm. b) z.č. 361/2000 Sb. řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem.

Podle § 22 odst.1 písm. b) z.č. 200/1990 Sb. přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem.

Podle odst.5 téhož ustanovení pokuta od 10 000,- Kč do 20 000,- Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 3.

Podle § 22 odst.12 z.č. 200/1990 Sb. od uložení sankce podle odstavců 4 až 11, s výjimkou odstavce 10 bodu 1, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.

Rozhodování o zákonnosti napadeného aktu znamená při konkrétních žalobních námitkách směřujících do nedostatečně zjištěného skutkového stavu to, že soud v mezích žalobních bodů zkoumá, zda okruh skutečností, které v řízení měly být zjišťovány, byl zjištěn v postačujícím rozsahu, zda se tak stalo s použitím zákonných důkazních prostředků a způsobem, který neodporuje procesnímu předpisu a zda skutkový stav, který správní orgán takto zjistil a na jehož základě rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Mezi účastníky bylo nesporným, že rozhodnutím správního orgánu 1. stupně, byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 03. 10. 2010 v 8:12 hodin řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem, osobní motorové vozidlo tovární značky Citroën Berlingo, rz. xxx, na silnici I. třídy č. 46 v Opavě na ulici Ratibořské ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice. Při silniční kontrole na odstavěném pruhu za autobusovou zastávkou Opava - Kateřinky Zempro mu byla kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu značky Dräger 7410 plus zjištěna hladina alkoholu, která v jeho krvi automatickým

přepočtem vykazovala hodnotu 0.26 g/kg alkoholu. Při zvážení možné chyby měřicí metody a dalších faktorů, které mohou mít na výsledek měření vliv (0.24 g/kg dle tabulky a přepočtového vzorce, zahrnující přesnost měření a bezpečnostní faktor, který zahrnuje mj. maximální možný fyziologický vliv), tak byla po přepočtu jako hodnota prokazující zjištěné množství alkoholu správním orgánem stanovena hodnota 0.02 g/kg alkoholu. Svým jednáním žalobce porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o silničním provozu"), za což mu byla uložena podle ustanovení § 22 odst. 5 přestupkového zákona pokuta ve výši 10.000 Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu byla podle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s ustanovením § 1 odst. 1 vyhlášky MV č. 231/1996 Sb., uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 15.10.2010 zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrdil.

Nesporným bylo i to, že žalobce dne 03. 10. 2010 v 8:12 hodin řídil v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem, osobní motorové vozidlo tovární značky Citroën Berlingo, rz. xxx, na silnici I. třídy č. 46 v Opavě na ulici Ratibořské ve směru jízdy od obce Pusté Jakartice, a že při silniční kontrole na odstavném pruhu za autobusovou zastávkou Opava - Kateřinky Zempro mu byla kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu značky Dräger 7410 plus zjištěna hladina alkoholu, která v jeho krvi automatickým přepočtem vykazovala hodnotu 0.26 g/kg alkoholu. Nebylo prokázáno, že by zjištění konkrétní hladiny alkoholu v těle žalobce bylo důsledkem jiné okolnosti.

V posuzované věci vyplynulo ze správního spisu, že Policie České republiky opakovaně provedla při silniční kontrole u žalobce dechovou zkoušku kalibrovanými analyzátozem alkoholu v dechu s výsledkem 0.26 promile po první dechové zkoušce a 0.24 promile po druhé dechové zkoušce. Po odečtení odchylky 0.24 promile (zahrnující součet faktorů, které by výsledek dechové zkoušky mohly ovlivnit – viz. mimo metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví ZD 10/2006), je pak výsledek dechových zkoušek 0.02 promile a 0.00 promile, což při nulové toleranci alkoholu v České republice je průkazná hodnota požití alkoholu. Řidič byl s výsledkem měření seznámen a o této skutečnosti podepsal záznam.

Řidič – žalobce se tedy dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, pokud byla zjištěna hladina alkoholu v jeho krvi v době odběru nejméně 0,26 g/kg.

Vychází-li právní rámec z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že po zvážení možné chyby měřicí metody a dalších faktorů, které mohou mít vliv na výsledek měření, jako hodnota prokazující zjištěné množství alkoholu správním orgánem byla určena hodnota 0,02g/kg alkoholu. Krajský soud odkazuje na rozsudky NSS 8 As 59/2010-78 a čj. 5 As 24/2009 – 65 ze dne 11. 3. 2010, kdy Nejvyšší správní soud připomíná, že v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou (za dalších předpokladů) naplněny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 22 odst.

1 písm. b) zákona o přestupcích.

K námitce žalobce, že hladina alkoholu nemusela vycházet z pití alkoholu před jízdou, ale mohlo jít o endogenní nebo alkoholu metalického původu, jak uvedl Prim. MUDr. Ivan D., soud uvádí, že odkaz na odborné vyjádření znalce není pro toto řízení relevantní. Znalec se vyjádřil pouze v obecné rovině, bez toho, že by byl stanoven znalcem v této věci. Vyjádření Prim. MUDr. D., že žalobce byl uznán vinným neoprávněně, neboť prokázána hladina alkoholu v krvi žalobce ve výši 0,02 promile v žádném ohledu neomezovala jeho schopnost bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo, je vyjádřením pouze jeho soukromého názoru, kterým se soud nemůže řídit. Tato námitka nebyla nijak žalobcem konkretizována.

Pokud žalobce poukázal na rozpory ve výpovědích policistů ohledně provedení opakované dechové zkoušky, pak soud uvádí, že tento rozpor není takového rázu, aby ovlivnil správnost rozhodnutí ve věci, zvláště za situace, kdy žalobce připustil požívání alkoholických nápojů předchozího dne, souhlasil se zjištěnou hodnotou alkoholu v krvi při opakovaných zkouškách, kdy v 8.12 hod. byla naměřená hodnota alkoholu 0,26 promile a v 8.19 hod. naměřena hodnota 0,24 promile, což potvrdil svým podpisem. Skutečnost, že tiskárna přístroje Dräger, který byl použit při měření nefungovala (došel papír), takže výsledek nebylo možno vytisknout, je mezi účastníky nesporná, žalobce tuto skutečnost při odběrech nenamítal, a jak výše uvedeno, poté, co mu byly výsledky opakované dechových zkoušek – naměřené hodnoty sděleny, neměl k nim výhrady a údaje, které si ověřil nahlédnutím na monitoru přístroje analyzátoru alkoholu v dechu zn. Dräger 7410, potvrdil svým podpisem.

Krajský soud uvádí, že jakákoliv naměřená hodnota vyšší než nula nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organismu. Z toho pohledu je třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní.

V daném případě pro posouzení spáchaného přestupku nebylo rozhodující, zda jízda žalobce vykazovala známky požití alkoholu či nikoliv, zda požití alkoholu bylo zřejmé a evidentní při jednání s policisty, a ani to, že žalobce si nebyl subjektivně vědom ovlivnění alkoholem. Rozhodující skutečností je to, že žalobce požil večer před jízdou alkohol (tedy dne 2.6.2010 v době od 18:00 – 20.00 hod. 2x 0,5 l 10 st. pivo, 0,05 l 40% lihoviny a 5x 0,05 l vodky) a ten mu byl zjištěn opakovaně dne 3.10.2010 analyzátozem alkoholu v dechu zn. Dräger 7410. Žalobce proti zjištěným výsledkům neměl výhrad a nežádal lékařské vyšetření spojené s odběrem krve.

Pokud se jedná o uloženou sankci, její výše nebyla namítána.

Krajský soud dospěl k závěru, že okruh skutečností, které v řízení měly být zjišťovány, byl zjištěn v postačujícím rozsahu a s použitím zákonných důkazních prostředků a způsobem, který neodporuje procesnímu předpisu. Skutkový stav, který správní orgán takto zjistil a na jehož základě rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu. Námitky žalobce uvedené v žalobě, nepovažuje soud za důvodné.

Vzhledem k výše uvedenému, po provedeném řízení a dokazování, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst.7 s.ř.s.), přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Iva Charvátová

JUDr. Bohuslava Drahošová, v.r.
samosoudkyně